

שאלות במשניות פרק הכונס

- א. ש. מהו שמירה כראוי, ומהו לא כראוי?
 ת. שמירה כראוי – דלת שיכולה לעמוד ברוח מצויה. ושמירה לא כראוי – דלת שלא יכולה לעמוד אפילו ברוח מצויה.
- ב. ש. אם עשה גדר מסביב לרפת והבהמה יצאה והזיקה, מתי חייב ומתי פטור?
 ת. אם נעל בפניה כראוי פטור, ואם לא, חייב.
- ג. ש. נפרצה או שפרצוה לסטים – האם חייב או פטור? ולמה?
 ת. בלילה פטור כי לא חייב לטרוח, וביום חייב כי היה צריך לקום ולנעול.
- ד. ש. האם במקרה הנ"ל הלסטים חייבים או פטורים? ומתי?
 ת. אם הלסטים פרצו את הדלת והלכו, פטורים כי זה רק גרמא. אבל אם קמו לה באפה, חייבים כי זה כמו הוציאוה שקנו אותה להתחייב בנזקין.
- ה. ש. איך יתכן שאפילו למ"ד שומר שמסר לשומר חייב, יהיה פטור? ולמה?
 ת. מסר הרועה לתלמידו, כי הבעה"ב יודע שהרועה מוסר לתלמידו ועל דעת כן הפקיד אצלו.
- ו. ש. בהמה שאכלה בגינה של השני – כמה משלמת?
 ת. אם נפלה באונס משלמת רק מה שנהנית (2/3 דמי שעורים), ואם ירדה כדרכה והזיקה, משלמת מה שהזיקה.
- ז. ש. כיצד משלמת מה שהזיקה? ולמה?
 ת. לפי ת"ק – שמין בית סאה באותו שדה כמה היתה שווה לפני וכמה אחרי ואת ההפרש משלמים, כי כתוב: "וביער בשדה אחר" ששמין על גב שדה האחר. ולפי ר"ש – כל זה אם אכל פירות לא גמורים אז שמין על גב השדה כי הפירות עדיין צריכים את השדה, אבל אכלה פירות גמורים משלמת פירות גמורים כמה שהזיקה.
- ח. ש. עשה גדיש בשדה של חברו – מה הדין כשבהמתו של הבעה"ב אכלה את זה? ומה הדין אם ניזוקה?
 ת. אם הכניס בלי רשות – א. כשבהמתו של בעה"ב אכלה, בעה"ב פטור. ב. כשניזוקה, בעל הגדיש חייב.
- ו. ש. אם הכניס ברשות – א. כשבהמתו של בעה"ב אכלה, לת"ק – חייב כי בסתמא קבל עליו שמירה. ולרבי – פטור, כי לא קיבל על עצמו במפורש לשמור. ב. ואם ניזוקה, בעל הגדיש פטור כי הכניס ברשות.
- ט. ש. השולח את הבערה ביד חשו"ק – מה הדין?

ת. לפי רי"ל – במסר לו גחלת וליבה פטור בדיני אדם כי זה גרמא, אבל מסר לו שלהבת חייב כי ברי הזיקא. ולפי ריו"ח – גם מסר לו שלהבת פטור כי אחיזתו של החרש גרמה וזה גרמא. והמוסר חייב רק אם מסר קוצים ועצים דקים ונר דלוק.

י. ש. שולח בעירה ביד פיקח – מה הדין של הפיקח? ומה הדין של המשלח? ולמה?
ת. חייב. פטור. אין שליח לדבר עבירה (דברי הרב ודברי התלמיד, דברי מי שומעין!)

יא. ש. אחד מביא עצים ואחר מביא אור ואחד נופח - מי חייב?

ת. נופח

יב. ש. ליבתה הרוח – מה הדין?

ת. כולן פטורין

יג. ש. המדליק בתוך שלו – עד כמה תעבור הדליקה ויהיה חייב?

ת. לראב"ע – עד 137 אמה. לר"א – 16 אמות. לר"ע – 50 אמות. לר"ש – תלוי בגודל הדליקה.

יד. ש. המדליק בשל חבירו – עד כמה תעבור הדליקה ויהיה חייב?

ת. אפילו מאה מיל חייב.

טו. ש. מה הדין טמון באש?

ת. לרבנן פטור כי לומדים "או הקמה" דוקא בגלוי חייבים כמו קמה, לר"י – חייבים גם בטמון.

טז. ש. גדי כפות ועבד סמוך או גדי סמוך ועבד כפות – מה הדין? ולמה?

ת. גדי כפות ועבד סמוך – חייב על הגדי ופטור על העבד כי היה לו לברוח.

וגדי סמוך ועבד כפות – חייב על העבד מיתה ופטור מממון מדין קלב"מ.

יז. ש. גמל שהיה טעון פשתן ודלק בנרו של חנוני, מה הדין? ומתי?

ת. אם הנר בפנים, בעל הגמל חייב שלא היה צריך להרבות במשא, ואם בחוץ לת"ק – חנוני חייב. ולר"י – בנר חנוכה פטור כי זה רשות מצוה.